

РЕШЕНИЕ

№ 9262

гр. София, 19.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2564** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано искова молба от М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., чрез адвокат И. М.. С Определение № 4211/26.05.2022 г. производството по делото е разделено, като настоящото адм. д. № 2564/2022 г. продължава по разглеждането на жалба от М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., с адрес: [населено място], срещу позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 г., издадено от лесовъд – Й. В. П..

С Определение № 6860 от 10.08.2023 год. по адм. дело № 2564/2022 год. по описа на Административен съд – София – град е оставена жалбата без разглеждане като недопустима, като е прието, че е налице изискване за задължителен, предварителен административен контрол.

С Определение № 2174/23.02.2024 г. по адм. д. № 1301/2024 г. на ВАС е отменено определение № 6860 от 10.08.2023 г. по адм. дело № 2564/2022г. и делото е върнато на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия с задължителни за съда указания.

Жалбоподателите, за съдебно заседание, редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Ответникът по делото – лесовъд Й. В. П. към Регионална дирекция по горите – Б., не се явява и не се представлява. По делото постъпва писмено становище от процесуален представител, в което се застъпва тезата, че същият не е надлежен ответник, т.к. не е служител на Р. – Б., позволителното за сеч не е административен акт, поради което

жалбата е недопустима за разглеждане, не е установена неистинност на документ (пълномощно), въз основа на което през 2017 г. е издадено позволително за сеч № 0395444/18.10.2017г., във връзка с последното не е извършена проверка по реда на чл. 193 и чл. 194 ГПК, вр. чл.144 АПК и като цяло липса на правен интерес от водене на делото.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на иска по ЗОДОВ, както и за законосъобразност на позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 г.

Административен съд – София - град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото се установява, а и не се спори, че имот с кад. ид. № 12259.306.14 е собственост на жалбоподателите към релевантния момент. Действително, цитираният имот става изключителна собственост на М. Ц., но на по – късен етап, съгласно договор за доброволна делба № 176, том I, 2068 от 12.06.2020 г. и констативен н.а. № 180, том I, рег. 2090, дело № 106/2020 г.

Производството пред административния орган започва по заявление № Г.-1061/28.09.2017 г. от Л. Б. Р., като пълномощник на М. Е. Л. (пълномощно на л. 183), с което е поискано утвърждаване на горскостопанска програма за имот 12259.306.14, [населено място], м. „Липова дръмка“ с площ от 11249 дка, попадащ в подотдел 258у1 и 258ф1 по Г. от 2014 г. на ТП Д. В.. Такава програма е представена ведно с таксационно описание. Въз основа на подаденото заявление и представената програма е издадена Заповед № Г.-1061/09.10.2017 г., с която се утвърждава горскостопанска програма за поземлен имот в горска територия с кад. № 12259.306.14. Със същата заповед е одобрена и съответната пробирка и ползване на дървесина. Въз основа на тази заповед е издадено и Позволително за сеч № 0395444 от 18.10.2017г., с която се разрешава на М. Б., като представител на М. Е. Л. да извърши сеч в отдел 258, подотдел ф1, имот по КВС 306014 с площ 0.900 ха, сеч на маркирани дървета с горска марка № Б2290 и Б 2616. Очакваният добив е 47 плътни кубически метра. Указано е сечта да се проведе от 21.10.2017 г. до 31.12.2017 г. Позволителното за сеч е издадено от Й. П., който видно от справка от Р. – Б. е вписан в регистъра по чл. 235 от Закона за горите като лице, извършващо частна лесовъдна практика с лиценз № 14628/19.07.2021 г. Последното се потвърждава и от представената от процесуалния представител на ответника справка от И. на л. 219 и справка от ТД на НАП – В. Т. на л. 299.

При горните установявания съдът формира следните изводи.

Преди всичко следва да бъде отбелязано, че спорът по настоящото адм. д. № 2564/2022 г. е само и единствено за законосъобразността /нищожността/ на позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 г. С Определение № 4211/26.05.2022 г. производството по делото е разделено, като в настоящото адм. д. № 2564/2022 г. е оставено разглеждането на жалбата срещу Позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 г., като иска по ЗОДОВ и оспорването на останалите адм. актове са отделени в различни съдебни производства.

Така, съдът намира за допустима жалбата на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л. срещу Позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 г. Последното е очертано с определение № 2174/23.02.2024 г. по адм. д. № 1301/2024г. на ВАС, което е задължително за

настоящия съд. Съгласно чл. 224 АПК указанията на ВАС по тълкуване и прилагане на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото. От това следва, че първоинстанционният съд е обвързан от правните изводи на горната инстанция по тълкуването и прилагането на закона, в случая допустимостта на жалбата, като първостепенният съд няма право да извършва собствена преценка и друго тълкуване на закона и фактите по делото. (в този см. определение № 1407/07.02.2024 г. по адм. д. № 804/2024 г. на ВАС).

Допълнително следва да се посочи, че жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лица, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, доколкото от ответника не са представени писмени доказателства за датата на връчване на акта, а и не се твърди, че такова връчване е осъществено.

Разрешителното за сеч представлява административен акт по см. на чл. 21 от АПК, противно на възраженията на ответника. Със същото се засягат права на жалбоподателите и за тях възникват задължения, без да е било искано от тях и целяно настъпването на правния резултат – изсичане на гора на 50-60 години.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Установено бе по-горе, че имот 12259.306.14 е частна собственост, възстановен на жалбоподателите по реда на ЗСПЗЗ.

Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 4 от ЗГ позволятелното за сеч се издава от лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика - за горските територии извън посочените в т. 1 и 2, с което собственикът има сключен договор за конкретния имот.

В случая позволятелното за сеч е издадено от инж. Й. П., който обаче няма сключен договор със собствениците на имот № 12259.306.14 - М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., както бе изложено по-горе.

По преписката е представено писмено пълномощно (л. 183) от М. Е. Л., с което е упълномощила Л. Б. Р. да я представлява пред лица и структури, изготвящи лесоустройствени планове и програми и план-извлечения за промяна вида на сечта, както и да се снабдява с документи, нужни за изготвянето им; да сключва договори за изпълнение на мероприятия, свързани с ползването на дървесина; да се разпорежда с дървесината; да сключва договори за маркиране, издаване на позволятелни за сеч и превозни билети. Върху горния ляв ъгъл на пълномощното фигурира печат на нотариус С. Д..

Видно от удостоверение на нотариус С. Д., с район на действие СРС, вписана под № 399 в Нотариалната камара /л.239 от делото/, лицата М. Е. Л. и Л. Б. Р. никога не са посещавали кантората на нотариуса, за да бъде извършена нотариална заверка на подпис на пълномощно или каквато и да е друга заверка. Нотариус С. Д. не е извършвала нотариално удостоверяване на подписа на документ - пълномощно на лицето М. Е. Л..

Допълнително следва да бъде посочено, че на съда е известно, вкл. и от обясненията на страните в о.с.з., че пред Районен съд- [населено място] е висящо нохд № 112/2022 г., което е образувано въз основа на обвинителен акт № 147/2022 г., пр. преписка № 01002/2020 г. по описа на РП - М., ДП № 268/2020 г. по описа на РУ- Б. за извършено от Л. Б. Р. престъпление по чл. 316, във вр. чл. 308, ал. 2, във вр. ал. 1 от НК, именно във връзка с коментираното пълномощно.

Следователно, налага се извода, че административното производство по заявление №

Г.-1061/28.09.2017 г. е било иницирано от лицето Л. Б. Р., която към дата 28.09.2017 г. не е била снабдена с представителна власт от собствениците на ПИ № 12259.354.14, а именно: лицата М. П. Ц. и М. Е. Л..

Производството по издаване на индивидуален административен акт започва по инициатива на административен орган, по искане на гражданин или организация, а в предвидените в закона случаи - на прокурора, омбудсмана, по-горестоящия или друг държавен орган – чл. 24, ал. 1 от АПК. Горскостопанските планове и програми се изработват единствено след писмено заявление на собствениците на горските територии – чл. 13, ал. 3 от ЗГ. Горскостопанските планове и програми определят допустимия размер на ползването на горските ресурси и насоките за постигане целите на управлението на горските територии за срок 10 години. М. П. Ц. и М. Е. Л. са адресати на горскостопанската програма за ПИ № 12259.354.14, поради което и сезирането от тях на компетентния орган с искане за издаване на акт е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на административното производство.

В чл. 99 от Наредба № 18/07.10.2015 г. за инвентаризация и планиране на горските територии е предвидено, че при възлагане изработването на горскостопанска програма собственикът или ползвателят на горски територии предоставя на лицето, изработващо горскостопанската програма изброените в т. 1 - т. 6 документи. Наредбата използва термина "собственик", като не създава правила за случаите, в които горските имоти се притежават в съсобственост. В този смисъл лицата, които могат надлежно да започнат процедура за изработване и утвърждаване на горскостопанска програма, следва да са самостоятелни собственици или да имат съответни права за управление и стопанисване на съсобствения имот от останалите собственици. Липсата на специална норма в ЗГ или в подзаконовата нормативна уредба в тази област, не може да дерогира действието на общата норма на чл. 32 ЗС, относно действия по управление и стопанисване на обща съсобствена вещ. Ето защо, легитимно да предприеме административно производство пред директора на Р.- Б. за утвърждаване на Г., следва да е лице - собственик/собственици, което притежава 50% + 1 дял в съсобствения имот, за да се приемат за легитимни действията му по управление и стопанисване на общата вещ.

Най-после, както бе изложено по-горе, по преписката не е представен и договор по см. на чл. 181, ал. 1, т. 4 от ЗГ.

Условията и редът за издаване на разрешителното за сеч са определени от Наредба № 8 от 5.08.2011 г. за сечите в горите, като в чл. 52, ал. 1, т. 1 от същата е предвидено, че сечите се провеждат след издаване на писмено разрешително от лицата по чл. 108, ал. 1 от Закона за горите (ЗГ), въз основа на утвърден горскостопански план или програма или одобрено план-извлечение.

Разпоредбата на чл. 54 от Наредба № 8/5.08.2011 г. детайлизира изискванията за издаване на разрешителното за сеч в частни имоти - горски територии - собственост на физически лица и/или на юридически лица: 1. копия от документ за собственост и валидна скица на имота; 2. удостоверение за наследници - когато гората е възстановена на наследниците на починал собственик или при смърт на собственика на имота; 3. договор, по силата на който собственик е възложил добива в имота - в случаите на чл. 186, ал. 1, т. 2 от Закона за горите, или декларация, че са налице обстоятелствата по чл. 186, ал. 1, т. 1 от Закона за горите; 4. нотариално заверено пълномощно от собственик - когато искането е от несобственик с изключение на случаите по т. 3; 5. нотариално заверено съгласие, издадено по реда на чл. 111, ал. 8 от

Закона за горите – когато горският имот е собственост на повече от едно физическо и юридическо лице. Съгласно чл. 55 от Наредба № 8 - Позволително за сеч се издава само за имоти, чиито граници с други собственици са трайно обозначени на терена.

По делото не е представен договор по см. на чл. 181, ал. 1, т. 4 от ЗГ, както и изискуемите по чл. 54 от Наредбата документи. Не се установява и спазване на изискването по чл. 55 за обозначаване на терена. Представеното пълномощно (дори и да се приеме, че е действително) не отговаря на изискванията на Наредбата. П. израз „нотариално заверено“ съдът тълкува като заверка на съдържание, а не само на подпис и дата, което от своя страна предполага вписване в регистрите на нотариуса (в случая нотариус С. Д. № 399 НК). От удостоверение на л. 239 се установява, че не е била извършвана такава нотариална заверка (както и заверка на подпис). Липсва и нотариално заверено съгласи е на другите съсобственици на ПИ № 12259.354.14, а и не се твърди, че е давано такава.

Следователно, съдът констатира, че позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 г. е издадено при пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма, което обосновава незаконосъобразност на постановения административен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора в полза на жалбоподателите се следват разноси по делото, своевременно претендирани. На л. 241 по делото е приложен списък по чл. 80 от ГПК, съгласно който претендирана е сумата от 1830 лв., от която 1800 лв. адвокатски хонорар и 30 лв. ДТ. Този размер съдът намира за обосновани и подлежащ на репарирание от ответника, поради което следва да бъде присъден.

Водим от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., Позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 г., издадено от лесовъд – Й. В. П., като незаконосъобразно;

ОСЪЖДА Й. В. П. да заплати на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л. сумата от 1830 (хиляда осемстотин и тридесет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните по делото на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: